

Horváth Mihály

A REGISZTER PLAKÁTNYOMDA ALAPÍTÓJA

A nagyformátumú nyomtatással kiemelten foglalkozó számunkban a plakátnyomtatás magyarországi zászlóshajója, a Regiszter Plakátnyomda tulajdonos alapítóját, Horváth Mihály nyomdamérnököt kértük meg, tekintsen vissza szakmai pályafutására nyugdíjba vonulása alkalmából.

Fontos mérföldkő egy ember és a személyéhez kötődő cég életében is, ha átadja a stafétát a következő generációnak. A rendszerváltás után gomba módra szaporodó nyomdák tulajdonosai ebbe a korosztályba tartoznak. Van, ahol az ifjabb családtag viszi tovább a céget, van, ahol nem. A Horváth családban ez már tíz éve előkészített folyamat, Barbara és Misu a cég irányításának operatív feladatait gyakorlatilag évek óta önállóan végzik, a stratégiai és beruházási kérdésekben pedig az édesapa dönt, figyelembe véve javasataikat.

Horváth – Regiszter – Misi, ahogy a szakma ismeri, mosolygós, vidám, barátságos ember, aki a javakat nemcsak előteremteni, de élvezni is képes. Tele lendülettel, tetterekészséggel, ugyanakkor gondos beosztással gazdálkodik idejével, ahol a család és az unokák kiemelt figyelmet és prioritást élveznek.

Visszatekintve szakmai pályafutásodra és eddigi életedre, kik segítettek a pályádon?

Nagyon hálás vagyok sokaknak, nagybátyámnak Fischer Antalnak, aki az Offset és Játékkártya Nyomda hajdani műszaki igazgatója volt, ő javasolta, hogy nyomdász legyek, és egy olyan pályán indított el, ami egész életemet meghatározta, nem csupán szakmát, inkább hivatást kaptam.

Hálás vagyok Losonczy Györgynek, az Athenaeum Nyomda volt igazgatójának, akinek hihetetlen fiatalon elért, gyors karrieremet köszönhetem.

Hálával gondolok dr. Keresztes Albertre, a BME volt tanárára, aki felkészített a főiskolára, mert a párt nem javasolta a felvételimet, mivel nem voltam párttag, a vállalatvezetés sem javasolt és a szakszervezet is egyetértett az előző kettővel.

A KMF tanáira, elsősorban dr. Schulz Péterre, aki maximálisan mellettem volt a főiskolai éveim alatt. Hálás vagyok Nagy Lajosnak, a Tótfalusi Kis Miklós Nyomdaipari Szakközépiskola igazgatójának, aki teljes bizalmával támogatott tanári éveim alatt. Hálás vagyok továbbá Vértes Gábornak, a Pauker tulajdonosának, aki anno biztatott, hogy indítsak saját vállalkozást. Peron Antal nyomdagépszerelőnek, aki rengeteget segített gépvásárlásaimnál.

Nagy hálával tartozom néhai Fenyő Jánosnak (VICO), aki rengeteg munkával látta el a Ciceró Lapnyomdát, és később meg is vásárolta azt. Nagyon hálás vagyok Jászkuuti Lászlónak, a Magyar Nyomdász Szakmai Szövetség (ma NYPSZ) elnökének, aki karrieremben támogatott.

Végül, de talán legfontosabb helyen a szívemben, nagy hála gyerekeimnek Borsinak és Misunak, akik mindig velem vannak és támogatnak, és igazi háttérzást, jövőt jelentenek számomra.

Hálát érzek a szívemben, amit szeretnék megköszönni szeretteimnek, hogy támogattak, velem voltak minden helyzetben; tanítványaimnak, akik figyeltek rám és továbbadhattam a szakma iránti alázatomat és szeretetemet, némi elméleti és gyakorlati tudással fűszerezve. Hálás vagyok cégem alkalmazottainak, akikkel együtt

értünk el sikereket; a konkurenciának, hogy állandó tréningben tartottak és fejlődésre ösztönöztek, a megrendelőinknek, akikkel és akikért ezt az utat végigjárhattuk, a rendszerváltozásnak, hogy itthon, Magyarországon nyomdát alapíthattam és a nyomdász társadalomnak, hogy befogadott és elismert.

Mire vagy a legbüszkébb?

Büszkeséggel tölt el, hogy fiatalon karrierlehetőséget kaptam az Athenaeum Nyomdában, büszke vagyok arra, hogy a jövő szakembereit taníthattam a Tótfalusiiban, valamint arra, hogy még a Gara-tanszékre járhattam.

Elégedettséggel gondolok vissza a Regiszter létrehozására és a Cicero Lapnyomda megalapítására. Szeretek arra visszaemlékezni, hogy nagy szerkesztőségi vita után a Nők lapjába a javaslatomra került be a tévéműsor. Büszke vagyok, hogy „Montírozás” címmel a Műszaki könyvtár sorozatban könyvem jelent meg. Jóleső érzés visszaemlékezni arra, hogy a Printinfo szakmai folyóirat ötlete tőlem származik és részt vettem a lap alapításában. Szívesen idézem fel azt az időszakot, amikor az NYPSZ elnökségi tagja voltam, és felvettem az „Év nyomdáza díj” (Magyar Nyomdászatiért díj) ötletét. Ez az elismerés idén 19. alkalommal került átadásra.

Mit érzel a szakmai pályádra visszatekintve?

Boldogságot, hogy a nyomda a természetes közegem, nekem játék, passzió, hobbi, szerelem és nem munka!